

HELVEDES DATTER.

—o—o—o—o—o—o—o—o—o—o—o—o—o—

En Maler Harald Holm og en Digter Victor Borgen bor i samme Atelier. Holm har lige fuldført et Maleri, der forestiller en smuk Dame i en fantastisk Dragt. En rig Dame synes om Billedet og køber det for en ret anseelig Sum. Medens Maleren nu skynder sig til Byen for at gøre Indkøb til et Gilde, sætter Digteren sig mismodig i en Stol og falder i Betragtninger over sin egen Mangel paa Evne til at tjene Penge. Som han sidder og betragter det nylig solgte Billede, falder han i Søvn og drømmer :

Billedet bliver levende træder ud af Rammen og hen til Borgen. Hun spørger, hvorfor han er bedrøvet, og da han svarer, at han blot mangler Penge, gør hun blot en Bevægelse, og fulde Pengeposer staar for hans Fod. Han griber dem begærlig, men da han skal takke Giverinden, er hun atter et dødt Billede.

Borgen befinder sig pludselig i "Trente-et-quarante" Salen i Monte Carlo. Da han skal til at gøre sin Indsats ved Spillebordet, staar pludselig Damen fra Maleriet ved hans Side. Hun siger, hvilke Kort han skal holde paa, og lidt efter har Borgen sprængt Banken. De øvrige Spillere, der har nogle besynderlige djævelske Ansigter, forlader Salen og Borgen kaster sig paa Knæ og frier til den skønne. Hun slaar til, men forlanger at han straks skal skrive under paa Ægteskab kontrakten. Spillerne myldrer atter ind i Salen og Bankøren, der har Træk som selve Lucifer, rækker Borgen et Papir, som han straks skriver under. Da ryster Salen af en djævelsk Latter. Salens Søjler forvandles til Støtter dannende af Helvedes usalige alle Spillerne viser sig som røde Djævle og den skønne er selve Helvedes Datter, der med et djævelsk Smil betragter sit Offer.

Alle Helvedes Tjenere og Tjenerinder kommer ind og fejrer i en vild Dans den gode Fangst, af Borgen, der har forskrevet sig til Fanden. Smaadjævle springer frem og begynder med deres Forke at stikke den ulykkelige.

Da vaagner Borgen ved at hans Kammerat, hans Kæreste og nogle gode Venner danser omkring ham med alle de gode Sager, der er købt ind til Gildet. Borgens Øjne søger først det falske Maleri, og skønt det staar saa stille og uskyldigt, som man kan forlange af et Maleri, forlanger Borgen det fjernet øjeblikkelig. Men da dette er sket er ogsaa al. Misstemning borte, og Borgen hengiver sig glad i Festens Jubel.

— — — — 0 0 0 0 — — — —